

TISZTA LAP

White Page

Készítette: POLLERMANN ESZTER, Budapesti Metropolitan Egyetem, Kézműves-Tárgykultúra, Kreatív ékszer- és kiegészítő specializáció, BAIII

Témavezető: Börcsök Anna - Oktató, Rejka Erika - Oktató

BAII. félévés feladataim között alkalmam nyílt egy különleges porcelán ékszerkollekció létrehozására, amely a "White page" (Fehér lap) szókapcsolatot állította középpontba. Ez a kifejezés egyszerre hordozza magában az újrakezdés lehetőségét, a tiszta lelkiismeretet és az újdonság felfedezésének izgalmát. A projekt során arra törekedtem, hogy ezeket a fogalmakat egy időtálló tárgycsoportban jelenítsem meg, amely mélyebb gondolati rétegeket is feltár a szemlélő számára.

A projekt alapját a slow design filozófiája adta, amely a fenntarthatóságot, a tudatos tervezést és a környezetünkkel való harmónia megteremtését helyezi előtérbe. Ez az irányzat egyfajta ellenpólusa a gyors fogyasztásra épülő ipari termelésnek, és arra ösztönöz, hogy mélyebb kapcsolatot alakítsunk ki az általunk használt tárgyakkal. Számomra a slow design nemcsak a tárgyak funkcionalitásának és esztétikájának egyensúlyát jelentette, hanem azt is, hogy a tárgyak történetet hordozzanak, érzelmi kötődést váltsanak ki, és filozófiai üzenetet közvetítsenek.

Inspiráció és alapanyaggyűjtés

A projekt első lépése a környezetem alapos megfigyelése volt. Azokra a tárgyakra és anyagokra fókuszáltam, amelyek a mindennapjaim során felhalmozódtak, de valamilyen okból érzelmi kötődést éreztem hozzájuk, így nem tudtam vagy nem akartam megválni tőlük. Az elhasznált gyertyák különösen fontos szerepet kaptak ebben a folyamatban. Egy gyertya elége számomra az elmúlás és az emlékek metaforája, hiszen a láng kihunyása után megmarad a tartó, a kanóc maradványa és az a lelki tartalom, amely a gyertya használatához kötődik. Ezek a maradványok egyfajta kettős szimbolikát hordoznak magukban: egyszerre jelenítik meg a múlandóságot és a maradandóságot.

Az elhasznált gyertyák mellett más alapanyagok is inspiráltak, például az üres jégtálcák vagy az elhasznált agyagdarabok. Ezek az anyagok, bár mindennaposak és gyakran eldobhatónak tűnnek, rejtett értékeket hordoznak magukban. Úgy éreztem, hogy a kollekcióban ezek az anyagok új életre kelhetnek, és olyan üzenetet közvetíthetnek, amely az újrakezdés és az értékteremtés fontosságát hangsúlyozza.

Tervezési folyamat

A tervezési folyamat központi eleme a belső és külső rétegek kontrasztjának megjelenítése volt. A belső magot porcelánból készítettem, amely az időtállóságot és az értékeket szimbolizálta. Ezt a magot különböző mulandó anyagokkal vontam be, például viasszal, jéggel és agyaggal. Ezek az anyagok nemcsak vizuálisan tették izgalmassá a tárgyat, hanem filozófiai jelentést is hordoznak: a külső rétegek eltűnése a változás természetes folyamatára hívja fel a figyelmet, míg a belső mag maradandósága az állandóságot és az értékek fontosságát hangsúlyozza.

A belső mag formájának megalkotásakor a Möbiusz-szalag ihletett meg. Ez az egyoldalas, végtelen felületű geometriai forma az örökkévalóságot, a folytonosságot és a belső-külső dimenziók összefonódását szimbolizálja. A Möbiusz-szalag formája nemcsak esztétikailag volt kihívás, hanem

technikai szempontból is, hiszen a porcelánnal való munka során különös figyelmet kellett fordítanom a csavarodó formák stabilitására és részletgazdagságára.

Anyagkísérletek

A porcelán mellett a papírporelán használata is fontos szerepet játszott a projektben. A papírporelán egy különleges anyag, amely a porcelánhoz kevert cellulózrostoknak köszönhetően könnyebb, rugalmasabb és strukturáltabb megjelenést biztosít. Számos kísérletet végeztem a papírporelán receptúráinak finomhangolására, hogy elérjem a kívánt mechanikai tulajdonságokat és esztétikai hatást. Például különböző arányokkal és égési hőmérsékletekkel dolgoztam, hogy megtaláljam azt az optimális egyensúlyt, amely lehetővé teszi a csavart formák könnyed kivitelezését.

5 deci P215-ös porcelánmasszát kevertem össze 2,5 deci papírmasszával, amelyek a végleges tárgyakat képezték. A gipszlapra kiöntött masszát 20 perc száradási idő követett, majd szabadkézzel formázhatóvá vált, így szalagokat gyártottam, melyeket óvatosan szivacs segítségével megcsiszoltam. A végleges darabokat kiégettem és a kollekción belül pár karkötő mázat is kapott.

Ezenkívül a külső rétegek anyagainak viselkedését is alaposan tanulmányoztam. A viaszréteg például olvadás közben fokozatosan tárja fel a porcelán magot, ami egyfajta szimbolikus folyamatként is értelmezhető: a külső réteg eltűnése feltárja a belső értékeket. A jég réteggel való munka során az olvadás ütemének kontrollálása volt a legnagyobb kihívás, míg az agyag réteg természetes lebomlása a természet és az emberi kéz alkotásainak kapcsolatát hangsúlyozta.

Próbadarabok és tanulságok

A projekt során számos próbadarabot készítettem, amelyek lehetőséget adtak az anyagok és technikák alapos tesztelésére. Például a viaszrétegek és a porcelán közötti kapcsolat optimalizálása során rájöttem, hogy a viasz vastagsága és a felület textúrája jelentősen befolyásolja az olvadás ütemét és a vizuális hatást. A jégrétegek esetében a megfelelő hőmérsékleti viszonyok és a formák stabilitása volt a legfontosabb, míg az agyagnál a lebomlás ütemét befolyásoló tényezőket kellett figyelembe vennem.

A próbadarabok segítségével nemcsak technikai problémákat oldottam meg, hanem esztétikai és filozófiai szempontból is finomítottam a kollekció darabjait. Például a Möbiusz-szalag formájának arányait többször is módosítottam, hogy az esztétikai hatás és a szimbolikus jelentés egyensúlyba kerüljön. A külső rétegek anyagainak kiválasztása és kombinációja pedig lehetőséget adott arra, hogy különböző vizuális és érzelmi hatásokat érjek el.

Az elkészült kollekció

Az elkészült ékszerkollekció vizuális nyelvezete egyszerre modern és időtlen. A tárgyak formavilága és anyaghasználata a slow design elveit tükrözi, miközben mélyebb filozófiai rétegeket is feltár. A külső rétegek eltűnése és a belső mag feltárulása a változás természetességére, ugyanakkor az értékek maradáóságára hívja fel a figyelmet. Az ékszerek nemcsak esztétikai élményt nyújtanak, hanem gondolkodásra is ösztönöznek, arra készítve a viselőjüket, hogy újragondolják a tárgyakhoz fűződő kapcsolatukat és a belső értékek fontosságát.

Szakmai fejlődés és tanulságok

Ez a projekt számomra különösen fontos volt, hiszen lehetőséget adott arra, hogy mélyebben elmerüljek az anyagokkal való kísérletezésben és saját tervezési módszertanomat is továbbfejlesszem. Az alkotás folyamata során megélt tapasztalatok nemcsak technikai szempontból voltak értékesek, hanem személyes fejlődésemhez is hozzájárultak. Úgy érzem, hogy ez a munka nemcsak szakmailag, hanem emberileg is gazdagított, hiszen mélyebb önismeretre és türelemre tanított.

A projekt során szerzett tapasztalatok és az elkészült kollekció a jövőbeli munkám alapkövévé váltak. Megértettem, hogy a tervezés során mennyire fontos a részletekre való odafigyelés, az anyagok és technikák mélyreható ismerete, valamint az, hogy a tárgyaknak ne csak funkciójuk, hanem történetük

is legyen. Ezzel a projekttel sikerült egy olyan kollekciót létrehoznom, amely túlmutat az esztétikai értékeken, és valódi gondolati tartalmat is közvetít.